

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Syng, Guds Folk! med Hjertens Glæde

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Syng, Guds Folk! med Hjertens Glæde", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 280. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid99472/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

Smelte til dit Legem sammen
I din Aand, som Ja og Amen!

No. 119.

- 1 Syng, Guds Folk! med Hjertens Glæde!
Verden see, Han er tilstæde,
Som kan trøste over den!
Atter det paa Jorden kiendes:
Som Han vinker, Alting vendes,
Zions Konge, Christnes Ven!
- 2 Grønnes lad en visnet Palme!
Syng hver gammel Kirke-Psalme,
Som den først var gjort i Gaar!
Derpaa Verden bedst kan mærke,
For *din Aand*, den evig Stærke,
Som en Dag er tusind Aar!
- 3 Tak din Gud med gamle Taler
For hvad Nyt din Sjæl husvaler,
For hvad først blev skabt i Dag!
Dermed endes Trætter lange
Om de gamle Kirke-Sange
Og Kong Davids Harpe-Slag!
- 4 Ja, udbryd, som nys befriet:
Efter Herren har jeg biet,
Og til mig Han sig nedlod!
Han har hørt min Bøn fra Hulen,
Trak mig op af Rakker-Kulen,
Og den fule Mødding-Flod!*)
- 5 Paa en *Klippe* Han mig satte,
Styrked mine Fødder matte,

*) Af den 40de *Davids-Psalme*.

Styred dem til sikker Gang,
Lagde nu i Aften-Stunden
Mig et Nyaars-Vers i Munden,
For vor Gud en Høitids-Sang!

6 Mange det skal see og frygte,
Voxe skal vor Herres Rygte,
Verden see, det er dog sandt:
Held den Mand, som paa Ham stoier,
Som med ingen Afgud boler,
Blæser kun ad Løgn og Tant!

7 Ja, vor Herre! hvem udgrunder
Hvem kan tælle de Vidunder,
Du har gjort saa mangelund!
Blandt de Unge, blandt de Gamle,
Hvem kan dine Tanker samle;
Spørger frit din Tjeners Mund.

8 Ei Du vil, vi Dig skal hædre
Nu med Kid og Lam og Vædre,
Offer-Meel og Skue-Brod;
Men, hvorom Du før lod skrive,
Legem bragte Du tillive,
Som udretter hvad Du bød!

9 Jeg din Lyst mig har tilegnet,
I mit Bryst din Lov er tegnet,
Har sin Bog i Hjerte mit:
Læben aldrig jeg vil hindre
Fra din Sandhed i mit Indre
At udtale høit og frit!

10 Intet vil af Dit jeg skjule,
Aldrig nogen Røver-Kule
Gjør jeg af mit Hjerte-Rum,

Aldrig om din Sandheds Gaade,
Din *Retfærdighed* og *Naade*,
Findes skal din Tjener stum!

- 11 Ja, Guds Folk, lad saa det lyde
Og læg til: det skal betyde
Jesus Christus, Ærens Drot,
Han som *Sandhed* er og *Naade*,
Han som løste Livets Gaade,
Han, som Alting gjorde godt!

No. 120. *)

- 1 Himlene, Herre, fortælle din Ære,
Mesteren priser det hvælvede Blaa,
Solen og Maanen og Stjernernes Hære
Vise os, hvad dine Hænder formaae,
Men i dit Huus, i din Kirke paa Jorden,
Der tale Dage med Dage om Dig,
Der sig forklare din Soel og din Torden,
Der paa Oplysning selv Natten er rig!
- 2 Ei er i Sandhed der Ord eller Tanke,
Som i dit Huus jo fik Mæle og Røst,
Og alt saa vide, som Stjernerne vanke,
Bringe paa Jord de Oplysning og Trøst,
Ordet med Solen i skiftende Tider
Udgaaer som Brudgom i morgenrød Glands,
Straalende frem ad sin Bane det skrider,
Krones som Helten med aftenrød Krands!
- 3 Saa paa sin Bane din Soel i det Høie,
Lyset i Sandhed, omreiser vor Jord,
Intet i Verden er skjult for dens Øie,

*) Af den 19de Davids-Psalme.